

דין וחשבון וועדת המשמעת לפי פקודת המיילדות 1929

בעניין:

הקובל: דר' בועז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות
ע"י ב"כ עו"ד אייל חקו

נגד

1. הנקבלות: הגב' לריסה אש, [REDACTED]
מיילדת מוסמכת [REDACTED]
2. הגב' אורה סופרין, [REDACTED]
מיילדת מוסמכת, [REDACTED]

שתיהן ע"י ב"כ עו"ד ערן קייזמן

המלצות הוועדה:

נגד הנקבלות, שתיהן מיילדות עתירות נסיון, הוגשה קובלנה בגין התנהלותן בלידה שנגמרה במותו של הוולד, כחודש וחצי לאחר הלידה.

הנקבלת מס' 1 שימשה כאחות מיילדת בחדר הלידה במרכז הרפואי אסף הרופא (להלן: בית החולים).

הנקבלת מס' 2 שימשה בבית החולים בתפקיד אחות אחראית חדר לידה ובמועד האירוע נשוא הקובלנה שימשה אחראית משמרת בחדר הלידה.

בתאריך 23/10/2008 התקבלה ללידה בית החולים הגב' [REDACTED], יולדת לפני לידה ראשונה והטיפול בה הופקד בידי נקבלת מס' 1 ששימשה כאחראית ישירה עליה ותחת פיקוחה של הנקבלת מס' 2.

הלידה החלה כלידה טבעית תקינה אך "הסתבכה" והרופא האחראי אותה עת הורה לנקבלות על המשך הטיפול בלידה.

הוראות הרופא לא נראו לנקבלות והן לא פעלו על פיהן. ואף לא הזעיקו את הרופא חרף המצב הבעייתי, כפי שהורה המוניטור אליו היתה מחוברת היולדת.

בסופו של דבר הושלמה הלידה על ידי הרופא ורופאה נוספת, אך הוולד נמצא רפוי, ללא נשימה ולא מגיב, הועבר למחלקה לטיפול מיוחד בילוד, שם נפטר בגיל חודש וחצי.

העובדות המתוארות לעיל הן אלה שבהן הודו הנקבלות ואליהן מתייחסת ההמלצה.

קובלנה זו עברה מספר גלגולים כפי שיתואר להלן.

מלכתחילה, ייחס כתב הקובלנה המקורי לנקבלות התנהגות חריגה, הנפלת באופן קיצוני מנורמת ההתנהגות המצופה ממילדות, נשות מקצוע כמותן.

לפי הקובלנה המקורית התנגדו הנקבלות לביצוע הוראות הרופא המיילד, נמנעו מלבצען ואף התנגדו באופן פיזי, אקטיבי, לפעולות הרופא, כדי לסכל את הדרך בה בחר להתנהלות לידה ולהבאתה אל סיומה.

בתאריך 20/7/14 התייצבו הנקבלות ובא כוחן וב"כ הקובל בפנינו ובפיהם הודעה על הסכמות אליהן הגיעו, הן לענין תיקון עובדות הקובלנה והן לענין העונש.

תוך כדי הדיון ולאחר שהנקבלות הודו בקובלנה המתוקנת, התברר לוועדה כי לא בשלו המהלכים להסדר וכי אין הסכמה בין הצדדים לגבי העובדות בהן מודות הנקבלות.

בשלב זה, בין היתר לאור הערות חברי הוועדה, ביקש ב"כ הנקבלות לשקול מחדש את עמדתו ולאחר שדין ודברים בין הצדדים לא צלח, נתבקשה דחיית המשך הדיון כדי לאפשר שיח נוסף בין באי כח בעלי הדין.

לאור התפתחויות אלה הופסק הדיון וניתנה שהות לצדדים לשוב ולהידבר.

בתאריך 17/9/14, שבו הצדדים והתייצבו בפני הוועדה והודיעו כי הגיעו להסכמות עובדתיות אחרות, שונות מהותית מאלה שפורטו בכתב הקובלנה המקורית או בקובלנה המתוקנת אשר הוצגה כאמור בפני הוועדה בישיבת 20/7/14.

בפני הוועדה הוצג כתב הקובלנה המתוקן בשנית המייחס לנקבלות, כאמור בפתח הדברים לעיל, עובדות שמונתו באופן מהותי. בצד ההסכמה על העובדות הוצג אותו הסדר עונשי אשר הוצג בפני הוועדה בתאריך 20/7/14 – התליית רישיון המיילדות של כל אחת מן הנקבלות למשך 6 חודשים.

טיעוני הצדדים –

שני הצדדים ניסו להסביר בפנינו את השתלשלות העניינים בפני הוועדה ואת הסיבות להסדר אליו הגיעו בסופו של דבר.

כמתחייב, הציג בפנינו ב"כ הקובל את נימוקיו לעריכת ההסדר כדלקמן –

1. הזמן שחלף מאז האירוע
2. אי רצונה של היולדת להעיד בפני הוועדה ורצון הקובל למנוע ממנה לחוות מחדש את טראומת הלידה אשר הסתיימה במותו של הוולד.
3. חיסכון בזמן דיוני
4. לקיחת אחריות ע"י הנקבלות
5. נסיבותיהן האישיות של הנקבלות
6. ההסדר תואם את רמת הענישה הנהוגת.

עוד הוסבר לנו כי עקב מחלתו של עו"ד חקן, לא הסתיים ההסדר הראשוני בכתב, נותרו עובדות לא סגורות, ומאחר שלא נתבקשה דחיה ובמקום עו"ד חקן התייצב עו"ד אחר, התגלגלו הדברים כפי שתואר לעיל.

דיון ומסקנות:

הנקבלות מכירות בכך שהתנהגותן בחדר הלידה עמדה בסתירה לנורמות המצופות מאנשי מקצוע ובוודאי ממיילדות בעלות ניסיון, וותק מקצועי ומעמד כשלהן.

לטענת הנקבלות, מפי בא כוחן, הן סברו כי הלידה אינה מנוהלת בצורה נכונה וכי הרופא הנוכח בחדר הלידה טעה ועל כן לא שיתפו עימו פעולה.

אין חולק עוד היום, והנקבלות מכירות בכך, כי, גם אם סברו שהוראות הרופא היו מוטעות ואפילו היו צודקות בסברתן זו, הרי לא כך היה מצופה שתנהגנה.

אין יכול להיות חולק כי התנהגותן לא הטיבה עם תהליך הלידה ותוצאתה.

באי כוח שני הצדדים טענו בפנינו כי אין כל ראייה לפיה התוצאה הטרגית של מות הוולד, חודש וחצי אחרי הלידה, נגרמה עקב התנהגות הנקבלות. עם זאת, בצדק טוען ב"כ הקובל כי אין להתעלם מהבזק שגרמה התנהגותן למהלך הלידה ב"כ הנקבלות לא חלק על עובדה זו.

שמענו את דברי הנקבלות ובא כוחן, עו"ד קייזמן.

הנקבלות טענו בפנינו כי התכוונו לטוב. וכי כל אחת מהן שילמה מחיר אישי על התנהגותה באירוע נושא הקובלנה. לטענתן, חדלו מעיסוקן כמיילדות, קידומן המקצועי נפגע, ולדבריהן נפגעה גם בריאותן בעקבות האירועים.

לא בלי התלבטות החלטנו לכבד את ההסדר אליו הגיעו באי כוח הצדדים.

עיקר ההתלבטות נעוץ בפער הבלתי מובן בין עובדות כתב הקובלנה המקורי לבין אלה שבכתב הקובלנה המתוקן בשנית; ולא נחה דעתנו גם לאחר ששמענו את הסברי ב"כ הקובל לפער זה.

סיפור האירוע כעת הינו סיפור של שתי מילדות אשר התכוונו לטוב אך פעלו בדרך לא נכונה ושילמו על כך מחיר מקצועי ואישי ולכן העונש המוצע מתקבל על הדעת

ייאמר כי גם לאחר שמיעת כל ההסברים התנהגות הנקבלות איננה מתקבלת על הדעת, מקצועית ואנושית כאחת.

עם זאת, משהונחו בפנינו העובדות המוסכמות, ואין לנו אחרות בילתן. לאור הטענה/הבהרה כי כתב הקובלנה המקורי לא ניתן היה להוכחה ותיקונו בהסדר אשר הוצג בפנינו בחודש יולי יסודו בטעות, לא נותר לנו אלא לבחון מהו העונש הראוי לאור העובדות אשר הוצגו בפנינו בתיקון האחרון של כתב הקובלנה.

בנסיבות אלה יש מקום לקבל את העונש המוצע על ידי באי כוח הצדדים ואנו ממליצים להטיל על כל אחת מהן עונש התליה רישיון המיילדות למשך 6 חודשים.

ובשולי הדברים שתי הערות -

לא ראוי להציג הסדר אלא אם לובן עד תום בין הצדדים.

לא ברור לנו כיצד מוגש כתב קובלנה אשר לדעת ב"כ הקובל אין אפשרות להוכיחו.

רחל שיבר, עו"ד

ד"ר הילה פיגל

שמוליק בן טל

חברה, ב"כ היועץ המשפטי לממשלה

יו"ר

נציג הסתדרות האחיות